

Eva Andreas
Tunadalskyrkan, Köping
Första Advent 181202
"Jesus står vid dörren och knackar på"

Upp 3:20-22

Vi är inne i den tid på året när vi tänder mer ljus än vanligt, i ljusstakar, i fönster. Vi gör det för att det blir mörkare och mörkare ute, men också för att påminna oss om honom som sade: jag är världens ljus, som vill komma till vårt mörker och lysa upp. För mörker kan se ut på så många sätt, inte bara att det är frånvaro av dagsljus, utan genom det som händer runt omkring oss, i vår närhet, i världen, det kan vara allt från det som till det yttre verkar som småsaker, men som kan bli stora för oss, till världsomvälvande händelser. Då är det så gott att veta att det finns någon som kan komma med sitt ljus och stötta och hjälpa, som kan frambära glädjebud till de fattiga, som vill ge befrielse till de fångna och syn för de blinda, ge frihet till de förtryckta och leda oss på vår väg.

När Jesus kom till världen gjorde han det med ett bestämt syfte; det som står i den bibelvers som kallas lilla bibeln, Joh 3:16 *Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv.* Han kom för att visa på Guds kärlek och närhet, kom för att hjälpa och stötta, kom för att visa på himmelriket eller Guds rike, som inte består i ord utan i kraft. Där han vandrade omkring var det många som fick uppleva det direkt, men det fanns också många som hörde talas om allt han gjorde och längtade efter en beröring av honom på ett eller annat sätt, men inte fanns där han fanns utan bara hörde ryktena om honom.

Men så var det dags att fira påsk till minne av uttåget ur Egypten, och då var det många som möttes i Jerusalem, från hela den då kända världen och plötsligt en vanlig dag när inget särskilt hände kom budet: Jesus är här och det blev en rörelse, en förväntan, en glädje: Nu händer det, och när Jesus kom ridande nerför Olivberget lade man sina mantlar framför åsnan som bar honom, skar man palmkvistar för att hylla honom, och så ropade man, sjöng man Hosanna, Davids Son, välsignad är han som kommer i Herrens namn. Det var mycket glädje, och man kan bara ana att det var många som

fick ögonkontakt med Jesus där han satt på åsnan, som fick möjlighet att trycka hans hand, som fick det möte man längtat efter. Han såg och verkade mitt i folkhopen. Och tänker man då på ordet Hosanna inte bara som en glädjetrytning, utan också som en bön i sin ursprungliga betydelse: Hjälp oss, låt det gå väl, blir det ännu mer innehåll i den dagen. Glädjen i mötet med Jesus berörde på djupet.

Vi som har facit i hand vet att det här inte bara var en glädjedag, utan också inledning till den tyngsta veckan i Jesus liv, när han för vår skull tog allt vårt lidande på sig, och dog för vår skull, men också blev levande igen och besegrade ondskans makt för att vi skulle kunna få nytt liv genom honom. Detta är i sig är en ännu djupare anledning till glädje, därför att det handlar om vår gudsrelation, om att ta emot honom och allt han erbjuder bara genom att säga: Ja, jag tror på Jesus som min Herre och frälsare.

Budet om detta gick vidare först genom lärjungarna, men också genom de många som kom till tro och berättade för andra och det spred sig snabbt runt omkring hela världen.

Ungefär 60 år efter intåget i Jerusalem får den gamle Johannes, vilken de flesta tror är lärjungen Johannes, en syn som i mycket symboliska bilder målar upp vad som ska ske i den yttersta tiden, och det handlar om uppmaningar, utmaningar och tröst. Han som segrat, alltså Jesus eller som han också kallas "Guds lamm" eller "lejonet av Juda" finns hos sitt folk och vill hjälpa dem att hålla fast vid sin tro också i tider av motstånd. Denna syn är nedtecknad i Uppenbarelseboken. Och en av dagens texter är hämtad just ur den. *3:20 Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig. 21 Den som segrar skall jag låta sitta hos mig på min tron, liksom jag har segrat och sitter hos min fader på hans tron. 22 Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!"*

Det här är ofta citerade ord, inte minst när det gäller att berätta om möjligheten till en tro. Och vi har kanske sett bilden av dörren som inte har något handtag på utsidan utan bara kan öppnas inifrån av den som vill öppna för Jesus. Men ser man sammanhanget, handlar det om mycket mer. I sin syn får Johannes skriva ner brev till sju olika namngivna församlingar, men som också anses vara förebilder för

alla församlingar. Alla är olika, alla har en gång tagit emot Jesus, men inte alla vill leva i hans närhet, utan anpassar sig till det omkringliggande samhället, men ser det inte riktigt, och just sammanhanget innan vår vers är detta, att de gått sin egen väg och vill inte lyssna på sanningen. Men så kommer dessa verser och säger att det finns alltid en ny chans, Jesus ger inte upp, han vill ge nya möjligheter. Jag finns där om ni vill ha med mig att göra, jag vill göra något nytt. Och då kan man segra, precis som han har segrat.

Och då kan man verkligen tala om ljus i mörkret, det är inte slut, det finns något mer, och då kommer det gamla att vara glömt och något nytt väntar.

Ordet Advent betyder ankomst, och någon har sagt att Advent handlar om att han kom, att han kommer och att han skall komma. Han kom till jorden som människa för att visa på Guds kärlek, han kommer till människorna i den tid som beskrivs i Nya Testamentet, som behövde honom då, men också i dag in i det som vi ibland kallar Guds nu, Han står vid vårt hjärtas dörr och knackar på och vill komma in, Oavsett om det hänt en eller flera gånger tidigare vill han just nu komma in till oss och hålla måltid med oss, d v s ha en nära relation.

Det behöver inte ha sådana orsaker som i breven i uppenbarelseboken, utan bara utifrån ett behov: Jag vill ha dig med i mitt liv, jag behöver hjälp, Hosianna, kom i dag till mig. Mitt liv ser ut så här, jag behöver ljus, jag behöver närhet, och därför öppnar jag för dig och ber dig komma in en gång till i mitt liv. Och han kommer in till det som kan vara lite trasigt, lite smutsigt, i situationer man inte vill berätta om för någon annan. Men han har inga krav på att det ska vara på ett visst sätt, utan när han kommer ordnar han upp det som behöver ordnas upp, tar tag i sopkvasten och städar ut det unkna och smutsiga, och tar tag i allt det vi själva inte riktigt orkat med. Och så dukar han sitt bord för oss, med allt det goda han vill ge, med all den omsorg han vill visa, med all den nåd och glädje han vill förmedla.

Och så finns också hoppet om att han en dag skall komma tillbaka från sin himmelska härlighet och döma och skipa rättvisa. Redan profeten Daniel beskriver detta: (Dan 7:13 f) Jag såg hur en som liknade en människa kom med himlens skyar. Åt honom gavs makt, ära och herravälde så att människor av alla folk, nationer, och språk

skulle tjäna honom. Hans välde är evigt, det skall aldrig upphöra och hans rike skall aldrig gå under.

Alltihop detta ryms i berättelsen om en till det yttre enkel man som rider på en åsna, som har himmelrikets krafter till sitt förfogande, som delar ut av sina möjligheter, som idag ger oss anledning att sjunga Hosanna med glädje och eftertanke.

AMEN

Bibelcitrat från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se